

дѣлствува; и никой не приима свидѣтел-
 53 ство-то му. Който приеме свидѣтелство-то
 негово, ^{ѣх} запечаталъ е че Богъ е исти-
 54 нень. Защото *атойзи* когото е Богъ пра-
 тиль, словеса-та Божии говори, понеже
 Богъ не дава *нему* Духъ-тъ ^б съ мѣрка.
 55 ^с Отець любви Сына, и всичко е далъ въ
 56 неговы-тъ рѣцѣ. ^г Който вѣрува въ Сына
 има животъ вѣченъ; а който не вѣрува въ
 Сына, нѣма да види животъ; но гнѣвъ Бо-
 жій остава на него.

ГЛАВА 4.

4 А когато разумѣ Господь *Иисусъ*, че съ-
 чули Фарисей-тъ че Иисусъ повече учени-
 2 цы прави ^а и крышава нежели Иоаннъ, (Ако
 и да не крышаваше самъ си Иисусъ, но у-
 3 ченици-тъ му;) Остави Иудеѣхъ, и отиде
 4 пакъ въ Галилеѣхъ. И трѣбаше да мине прѣзъ
 5 Самаріѣхъ. И тѣй дойде въ единъ Самарій-
 ский градъ нарицаемый Сихарь, близу до
 мѣсто-то ^б което даде Иаковъ на сына си
 6 Иосифа. И тамъ имаше кладенець Иакововъ:
 Иисусъ прочее утруденъ отъ пѣтъ, сѣдѣше
 така на кладенець-тъ; ^а часъ-тъ бѣше о-
 7 коло шесть. Идува нѣкоя си жена отъ
 Самаріѣхъ, да начерпе водѣ. Казува ѿ И-
 8 сусъ: Дай ми да пийъ. Защото ученици-тъ
 му бѣхъ отишли въ градъ-тъ, да купятъ
 9 за яденіе. Казува му жена-та Самарянка:
 Какъ ты, който си Иудеянинъ, искашь за-
 пияніе отъ мене, която съмъ жена Самарян-
 ка? Защото Иудей-тъ ^с не ся съобщавать
 0 съсъ Самаряны-тъ. Отговори Иисусъ и рече
 ѿ: Ако бы знаяла Божіѣхъ-тъ дарбѣхъ, и кой
 е що ты казува: Дай ми да пийъ, ты бы по-
 искала отъ него, и далъ бы ти ^г водѣ жи-

ѣх Рим. 5; 4. 1

Иоан. 5; 40.

а Гл. 7; 46.

б Гл. 4; 46.

с Мат. 11; 27.

28; 48. Лук.

40; 22. Гл.

5; 20, 2. 45.

5. 17; 2. Ев;

2; 8.

г Авв. 2; 4. Гл.

4; 12. 6; 47.

Ст. 45; 46.

Рим. 4; 17. 1

Иоан. 5; 40.

а Гл. 5; 22, 26.

б Быт. 55; 49.

48; 22. Ис.

24; 52.

с 2 Цар. 17; 24.

Лук. 9; 52,

55. Дѣя. 10;

28.

г Иса. 42; 5.

44; 5. Іер. 2;

45. Зах. 15;

1. 14; 8.